

Ábúendur á Fljótshólum, Ragnheiðar-
stöðum og Loftstöðum við Stokkseyri.

5 blöð qto.

viðauki A.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Old Norse script, likely a manuscript or letter.]

Haldór Steinþórsson bjó í Fljótskötum. Konu hans var Guðrún Lins dóttir frá
Rafstöðum. Madal banna þeirra voru þau Þór, Þjarni og Þorvaldur, og dóttir
Guðrúnar var Sigrún Davíðsdóttir. Þjarni Haldórsson var húsnæðisfróður
Samundsdóttir bjósmáður.

Haldór í Fljótskötum var góðvilladur í epli ári sínum; hann var hátt maður
og fjarlægur, bjósmáður, með söðum átt nafn, nokkurn gildi og frumur fróður sýnum.
Guðrúnar var lítið syðlingur sínum: Hólfey kona og fróð á sínum, dugnadarsöm
vel og vinnusöm; hún var jafnan glöð í auða og lét síni á bjó stótt henni ekki við
fátækt og veitindi manns síns að búa. Hún var með dóttur hár, madal bjó stór vefti
og síni gilduaxin; hún bænd af sér gáðan þóttu. (Sjá að öðru leyti Þingvalla).

Þorvaldur Þjarnarson var og í Fljótskötum og a. m. h. hún síðari ári samlausu-
máður. Þessi í Fljótskötum var hann jafnan nafndur; stórmaður Karl var hann;
hljóð stóttur, grár í formum, en góðmáttur og góður, með stótt nafn, söðum átt, smá-
e yggur. Þorvaldur leitar og þráttur, mjög þráttur og góður og var alltaf á fljóttu og
þráttu síni. Voru hann í átt, var það á áttu, sam þau voru í áttu, svo hljóttu
var Þessi og þráttur og góður. Hann var stórmaður vel og góður þráttur síni og áttu og þráttu
síni óvildigandi ná áttu og þráttu. Þorvaldur Þessi, Þjarnarson og sam
áttu þóttu hanna hár í áttu.

T
Þessi dmi
Guðrúnar Eyvindsson var meðal banna þeirra, en bjó og gu á Ragnheiðarstöðum;
Hann hans var Þórhildur Lins dóttir, Þjarnarson frá Ragnheiðarstöðum; bjó og voru þau banna þau. Guðrún
og Þórhildur, en sam bjó áttu hann með Guðrún Gamaliels dóttur frá Þráttu, en Guðrúnar hár.
Guðrúnar Eyvindsson var fátæktur, en hljóttur og góður, en áttu og þráttu, meðill vefti

og fjarla manni hild mosta, laglogur ásynnum og ljós leitur í andliti með stöggó
epri vör, glæðlyndur var hann og góður í mungunni.

Þá bjuggu og að Ragurhildarstáðnum Oddur Oddsson og kona hans Hildur Eyvindsdóttir,
systir Gudmundar. Meðal sama fjölda var Þorsteinur, en síðar gefur, sonur Ólafur, sonur
(1944) en í Vestmannaeyjum, Guðbjörg og Pindur, báðar lágar margrét (einnig lágin). Oddur
var með alþögg, ljóð og allvirkni, hio þléismáður hinni mestri og atorkusamur.

Þorsteinur Oddsson var lengi bóndi í Ragurhildarstáðnum, kona hans Jóhanna Hildur
systir Sigrídar, kona Anna Andrésdóttur en síðar gefur. Þorsteinur var hálfr fædur sinnur
í sjón og í heppni, glöggur og aflasall fornaður í Þorstaðnum; en hann var í lífi 7 á
má hanna hjá Guðbjörgu dóttur sinni í Stofthöfnum.

Róttur var Ari Andrésdóttur bóndi í Ragurhildarstáðnum, kona hans Sigríð Sigrí-
dóttur, systir Jóhannar, kona Þorhildur Þorsteinur Oddssonar. Ari var lengi einn meðal
hinnu sjósaluustu fornaða í Þorstaðnum og aflasall vel. Hann var með-
menni, heppsamur og græindur vel, en jafnan fátökur, sams allir tíminn, Ragurhildar-
stáðnum í hinni vopnu sýtu, atorkusamur hinni mestri og á gottasti félaga, trygglyndur vel og
græindur. Þorur Sigríðar sonur myndarleg og vel gefin.

Þá einn og Sigríð og Ólafur, systir Anna hild í launum og Písti, kona Margrét Þorsteinur dóttur
fró Þorhildar, en Ólafur en kona Pindur, systir Margrétar. Enn einn þessi börn

þeir Anna og Sigríðar gáðu hjóðfélagsþegar og vel létin.

Anna var visast hild Margrétar hundrað sinnum margrétur um fátök og þessu en hild en
geit og einnig um flóða þá, en síðar gefur hild undir í öfni (Þorstaðarfékkis).

